

Здоров'я кожного – багатство всіх!

«Ніколи не обіцяю того, що не зможу виконати!»

Депутат – людина, на яку виборці покладають всі свої надії. До області ж, зазвичай, делегують того, в кому впевнені найбільше, в чий порядності не сумніваються. Жителі Бойківщини вже чотири каденції поспіль у Львівській обласній раді мають не просто свого депутата, а свого лікаря, помічника – Михайла Михайловича Гичку. Про його добрі справи та шляхетну вдачу на батьківщині знають всі: від старого до малого. Та й Михайло Михайлович, приїжджаючи на рідну землю (а він, до речі, не пропустив ще жодного серйозного заходу у рідному краї – завжди знаходить час, аби разом із земляками розділяти і радісні, і сумні події), впізнає та радо зустрічає своїх колишніх пацієнтів чи підопічних.

Що ж із запланованого за роки депутатства вдалося зробити? Про що мріє та яким бачить рідне Прикарпаття в майбутньому Михайло Гичка? Саме про це – в розмові з депутатом обласної ради чотирьох скликань, головним лікарем Львівської обласної клінічної лікарні.

– Михайле Михайловичу, Ви мали честь представляти в області Бойківський край. Пригадайте, будь ласка, пункти Вашої передвиборчої програми.

– Чотири каденції поспіль мешканці Старосамбірщини довіряли мені представляти та відстоювати їхні інтереси в обласній раді. І щоразу – починаючи із третього демократичного скликання, коли, власне, вперше отримав мандат депутата облради – декларував одну й ту саму передвиборчу програму, якої дотримуюся й донині. В час передвиборчих перегонів можна говорити багато красивих пафосних слів, давати чимало обіцянок, і при тому розуміти, що на ділі дуже мало із тих обіцянок вдасться виконати. Мене ж змалечку мама навчила головної істини: «Ніколи не обіцяй того, що не зможеш виконати!». Тому моя передвиборча програма в основному вміщалася в коротенькому гаслі: «Здоров'я кожного – багатство всіх». Комусь може здатися, що це надто просто чи навіть примітивно як для передвиборчої програми. Однак я, лікар із багаторічним досвідом, можу заперечити: немає нічого важливішого, аніж здоров'я нації. Хоча це не означає, що я не брав активної участі в політичному житті Львівщини та України загалом, не відстоював ініціатив, покликаних на покращення економічного буття Бойківського краю.

– Що Вам вдалося реалізувати?

– На щастя, мої посади (зараз – головного лікаря Львівської обласної клінічної лікарні, а до того – керівника діагностичного центру) дозволяли допомагати людям у лікуванні. За приблизними підрахунками за час чотирьох каденцій депутатства допоміг більше, ніж 10 тисячам жителів Самбірського, Старосамбірського, Турківського районів. Ще балотуючись у депутати облради, кожному оочому давав номер свого мобільного телефону. Тепер, згадаючись, його мають ледь не в кожній хаті і люди за будь-якої потреби телефонують до мене. Чи не каюся за таку «відкритість» для земляків? Аніскільки! Коли люди обрали мене своїм депутатом – повірили в мене в те, що будуть мати

Головний лікар Львівської обласної клінічної лікарні Михайло Гичка свого часу обрав професію медика за покликом душі. Свій професійний шлях він починав лікарем-педіатром, вважає, що професію лікаря варто обирати тоді, коли до неї лежить душа і є талант від Бога, у медицину треба йти тільки тим, хто справді хоче допомагати людям, не заробляти на чужих хворобах, а щоб досягти успіху у професії необхідно по-справжньому любити свою роботу й отримувати від неї задоволення.

свого захисника й помічника в обласному центрі. Тож я не можу їх підвести.

– З чим до Вас найчастіше зверталися люди?

– До мене, як депутата обласної ради, часто приходять виборці та просять матеріальної допомоги в основному – на лікування: хтось потребує обстеження, хтось тривалого лікування, ще інших треба терміново оперувати... Звичайно, в першу чергу, скеровую таких до відповідних лікарів-фахівців. Наша обласна лікарня – для найважчих хворих і це вам підтвердить будь-хто. До нас звертаються ті, яким не в змозі допомогти у міських чи районних шпиталях. А ми таких ставимо на ноги!

З іншого боку, у нас, на жаль, немає страхової медицини, вона нібито безкоштовна. Однак це тільки за законом, адже хворий змушений купувати ліки за свій кошт утридорога. А звідки в бідного горянина можуть бути такі величезні кошти на лікування?! От таким в міру можливості допомагаю я...

– Які проблеми є нагальними для Бойківського краю сьогодні?

– Звичайно, що, як і у всій Україні, найбільшим головним болем Бойківщини є дороги, чи точніше – їхня відсутність. Разом із районною владою Старосамбірщини б'ємося вже не один рік над відкриттям пунктів пропуску Нижанковичі – Мальговичі та Мшанець – Бистре. Це що стосується конкретних фактів. А ще є чимало проблем, вирішити які можливо тільки за умови зміни законодавства, зокрема щодо сприяння підприємницькій діяльності в прикордонні, як це діє по всій Європі...

– Які перспективи розвитку регіону Ви бачите?

– Переконалий, що в Бойківщині є всі шанси стати головним центром «зеленого туризму», а це дозволить забезпечити розвиток сільських територій, зокрема соціальної сфери села, реформування відносин власності, забезпечить захист земельних і майнових прав горян, а також вирішить проблему зайнятості населення Прикарпаття.

Я сам із бойківського села. Я знаю, як живуть там зараз люди: молодь втекла за кордон або ж у мегаполіси, а село доживає віку... А так не може бути! Українське село оживе, але для цього йому треба дати можливість жити!

– Що побажаєте верховинцям у переддень Бойківських фестин?

– Цей етнофестиваль – ще одна можливість зібратися разом усім, хто іменує себе бойком, зустрітися із ріднею та друзями. А родина, як навчала мене мати – це святе! Святим є й обов'язок перед своєю землею та краями. Душа бойка споконвік була переповнена глибоким чистим небом і міфічною архаїкою вічнозелених синьооких Карпат. Постійний зв'язок із Природою, усамітнення високо в горах та важка щоденна праця (бо тільки вона допомагала вижити) викристалізувалися в характері бойка. Тому сьогодні хочу побажати всім, аби ніколи не забували якого ми роду-племени, аби віковична бойківська мудрість, щирість та відкритість душі допомагали нам жити в сьогоденні та творити майбутнє, за яке ні нам, ні нашим дітям не було соромно!

Програма закриття П'ятих Ювілейних Всесвітніх Бойківських фестин

5 серпня 2012 року (неділя)
Співоче поле, с.Явора Турківського району

1. Святкові літургії в церквах Турківського району 9.00 год.
2. Фізкультурно-спортивні змагання: Завершення шахово-шашкових турнірів, пам'яті Степана Попеля 10.00 год. НВК (вул.Молодіжна ,68)
3. Свято мистецтв «Відлуння бойківського краю» на Співочому полі в с.Явора,

Турківського району (Гала-концерт) за участю кращих аматорських художніх колективів і заключний концерт-огляду лабораторії фольклорних ансамблів та окремих виконавців (професійних і самодіяльних). 12.00 год.

4. Конкурс «Бойківська кухня» за участю сільських рад району. 13.00 год.
5. Вечір «Молодіжна Бойківська ватра». Запалення ватри. 21.00 год.
6. Закриття фестин. 22.00 год.